

sinn og skinn mere godt enn den avkobling man får ved nær kontakt med naturen! Så klarer vi alltid påkjenningen med ennu ett års nerveslitende arbeid!»

— omkring 1800-tallet kom en svenske med kone over til Norge og slo seg for ved Essandsjøen, Tydal. Det var «Kristian Piil og ho Piil-Marta». De bygget seg en jordkoje tett ved en liten bekk nord for Fiskåa. Kojetomta vises fremdeles. De fant sannsynlig at her var et sted hvor forholdene lå vel tilrette for å livberge seg. Det var rikelig med fisk i sjøen og likeså i vassfara som faller i sjøen — og i omgivelsen et dyreliv som ville gi et godt utbytte under jakt og fangst. Av fag var han bokbinder, og innbundne bøker fra hans hånd finnes ennå i Tydal.

Hvor lenge de oppholdt seg på stedet vites ikke, men særlig lenge ble det ikke. De kom sannsynligvis over fra Enafors, Sverige, på vårparten og var i alle fall sommeren over. Det fortelles at da vinteren meldte seg, ble bygdafolket engstelig for at det kunne bli «sveltihjel» for disse to borte ved Essandsjøen, og de besluttet å hente dem fram til bygda. Som sagt så gjort. Da de på stedet samlet sammen deres eiendeler, viste det seg at de var rikelig forsynt med levnettsmidler, bl. a. hadde de flere «kvarter» med fisk. Likevel ble de tatt med til bygda, og hvor de senere tok veien vites ikke.

Stedet ved Essandsjøen hvor de oppholdt seg fikk så navnet «Piilråa», og mangen fjelltraver har med sikkerhet tråkket i Kristian Piil og Piil-Martas gamle fotspor.

(Nedtegnet av Jon Næsvold, Tydal)

FOTOKONKURRANSEN 1956

Den av T T nedsatte bedømmelseskomite — Helge Foss og Magne Haave og Trondhjems Kameraklubs oppnevnte medlem av komiteen, Kolbjørn Dækkerhus — har holdt møte og fattet følgende enstemmige avgjørelse:

1. pr. kr. 100,— tilfalt ing. Joh. Chr. Geelmuyden for bildet: *Februar i Bymarka*.

Komiteens uttalelse er: Et usedvanlig godt sett vintermotiv. Bildet heves ved den måten stoffet er behandlet på. Sneen, den stille bekken og rimfrosten på de små grenene gir en egen rolig stemning. Der fins ingen døde flater, og bildet skiller seg klart ut fra de øvrige.

Men så viste det seg også at author var vår hjemlige ekspert på vinterbilder — Joh. Chr. Geelmuyden.

2. pr. kr. 60,— tilfalt ing. Joh. Chr. Geelmuyden for bildet: *Høghø, Svarthetta og Kranslin*.

Komiteens uttalelser er: Det viste seg at mannen bak kameraet også for dette bildet var Joh. Chr. Geelmuyden. Så enkelt kan det gjøres. Motivet er lyst sommerbetonet med Kranslin som en dominerende faktor og med en spesiell dybdevirkning. Dyrets plasering i en ledig stilling unna bakke gir en faktisk følelsen av at Kranslin går og gresser.

3. pr. ble ikke utdelt.

Deltakelsen i konkurransen var ikke overveldende stor, og dette kan kanskje tilskrives at innleveringsfristen bare var 14 dager. Vi håper at både våre medlemmer og andre vil være oppmerksom på at T T alltid er interessert i godt billedstoff til årboken og derfor melder seg på neste gang vi innbyr til fotokonkurranse.

Trondheim, den 4. desember 1956.

Magne Haave,
sekr.